No. 3. **Ao. 1852.**

Dingsdag **6 Januarij.**

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1851.

31 December. Van het slavenkind *Gratia*, oud 9 jaren; dochter van *Azètta*, toebehoorende voor den vrijdom aan P. Harrevelt.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,

A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Derde afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 2 Januarij 1852.

Bij Gouvernements- resolutie van den 31n. December 1851 No. 1602, is tot Voorzitter der Commissie van doleantie der Schutterij over dit jaar, in plaats van wijlen den Heer G. C. Bosch Reitz Jr. benoemd, de Heer W. Humphreys Lid van den Kolonialen Raad.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,

A. KIKKERT SCHOTBORGH.

OPGAAF van het getal sterfgevallen, plaats gehad hebbende te *Paramaribo* gedurende de maand December 1851.

Bij het Bataillon Jagers No. 27.	1
» de Kompagnie Veld Artillerie	—
» » Koloniale Guides	—
» » Invalieden	—
» » Marine	—
» » Koopvaardij	6
Onder de particulieren	19 (waaronder 1 als levenl. geb. aangegeven.)
Te zamen	26.

Paramaribo, den 2 Januarij 1852.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris, Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,

A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Gouvernements - Secretarie.

Post-Kantoor.

De naar *DEMERARY*, via het district *NICKERIE*, te verzenden brieven - pakketten., zullen op aanstaanden Woensdag den 7den dezer, des namiddags ten 5 ure, worden gesloten.

Paramaribo, den 5 Januarij 1852.

De Ambtenaar belast met de Posterij,

J. S. BURNE.

Patentregt.

De Administrateur van Financien, brengt ter kennis van de Patentpligtigen, dat de bij art. 2 der ordonnantie op het *PATENTREGT*, (Gouvernements-blad 1829 No. 22) bedoelde declaratoiren ter bekoming van PATENT, behoorlijk ingevuld ten zijnen kantore dagelijks, (uitgezonderd des ZONDAGS,) gedurende de gewone kantooruren zullen worden aangenomen tot en met den 31sten dezer maand, en herinnert tevens aan de poenaliteit, welke op de niet inlevering dier declaratoiren binnen den bij de wet bepaalden tijd bij art. 56 van voormelde ordonnantie is gesteld.

Paramaribo, den 2 Januarij 1852.

De Administrateur voornoemd,

CH. LEERS.

Schutterij van Paramaribo.

Eerste Oproeging.

De *Commissie van Inschrijving en Vrijstelling* voor, en van de *Schutterij*, roept bij deze op, alle vrije Mannelijke Ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo* woonachtig zijn, immers zich aldaar bewijsselijk ophouden, of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den eersten Januarij 1852 den vollen ouderdom van *achttien* jaren bereikt hebben en hun *vijftigste* nog niet zijn ingetreden, welke nog niet reeds in de Schutterij zijn ingelijfd, van welken rang, staat, of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten al dan niet tot de vrijgestelden te behooren, met uitzondering nogtans van de zoodanigen welke volgens artikel 3 van het Reglement voor de Schutterij, gearresteerd den 31sten December 1835 en 13 Mei 1836, van de persoonlijke dienst bevrijd of van schriftelijke Finale Vrijstelling van de Commissie voorzien zijn.

Wordende bij deze herinnerd aan Art. 5 der Wet van 13 Mei 1836, (Gouvern. Blad No. 7) waarbij degenen welke aan de Oproepingen geen gehoor hebben gegeven, zullen gestraft worden met eene geldboete van niet minder dan VIJFTIG en niet meer dan HONDERD Gulden, of wel met eene gevangenzetting van niet minder dan TIEN dagen en niet langer dan EENE maand.

Zij zal hare *eerste Zitting* houden in het locaal van de Burger-Hoofdwacht aan den *Ouden Oranjetuin*, van 's morgens 9 tot 12 uren, op Woensdag den 7den Januarij 1852, voor de personen wier namen aanvangen met de letters A. tot en met G., continueren op Vrijdag, den 9den, met de letters H. tot en met O., en vervolgens op Woensdag den 14den, met de letters P. tot en met Z.

De voor de Commissie verschijnenden, zullen de letter en het nummer hunner woonplaats en den naam der Straat moeten opgeven.

Paramaribo, den 29 December 1851.

Namens de Commissie voornoemd,

S. M. BROMET,

Secretaris.

(427) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 16 Januarij 1852, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

De Plantaadje *POTOSIE*, gelegen in *Coronie*, aankomende den boedel G. S. Carstairs.

Het Erf en daaropstaande gebouwen aan de *Graven straat*, bekend onder La. B. No. 69, aankomende C. S. Spillenaar.

Paramaribo, den 5 Januarij 1852.

SIMON ABENDANON Sz.

Sequesters

der Plantaadje **LEIJDENSHOOP** bieden bij inschrijving te koop aan:

17 balen schoone *Katoen*,

liggende in het Waaggebouw.

De Inschrijvings-billetten zullen aangenomen worden ter Griffie van het Geregtshof tot *HEDEN MORGEN* ten 9 ure, alwaar dezelven zullen geopend worden.— Bij toewijzing moet de kooper de partij onverwijld in ontvang nemen. (156)

Paramaribo, den 6 Januarij 1852.

Gemengde Berigten.

Ondanks de luchthartigheid, die zoo algemeen den Franschen toegekend wordt, moet men helaas erkennen, dat de onzalige overhelling tot zelfmoord, inzonderheid sedert het einde der vorige eeuw, bijna even heerschend onder hen geworden is als onder de vroeger daardoor zoo beruchte Engelschen. In de op-

gave der sterfgevallen; van welke de dagbladen gedurig melding maken, komen er soms zeer zonderlinge voor. Zie hier een, dat door de *Gazette des Tribunaux* verhaald wordt.

Dezer dagen hebben schuitenvoerders, niet verre van Saint-Cloud, het lijk van een naar men gist 25jarigen jongman, dat reeds eenige dagen in het water scheen gelegen te hebben, uit de Seine opgevischt. Alles doet vermoeden, dat deze persoon tot de welgegoede standen der maatschappij behoord heeft. Zijne wezenstrekken zijn die van iemand van aanzien, zijne haren bruin, zijn aangezigt is met een tamelijk langen zwarten baard omgeven; zijn linnen is uiterst fijn en zijne kleederen zijn kostbaar. Vruchteloos heeft men pogen te ontdekken, wie de verongelukte zijn mag. Aan den hals hangende droeg hij een klein fleschje van wit glas, digt toegekurkt en verzegeld, waarin men het volgende geschrift gevonden heeft:

» Ik sterf! . . . zeker jong genoeg. . . vindt men mijn lijk, zoo zal men mij welligt beklagen. . . . Dit wil ik echter niet. . . . Er is mij een engel verschenen en heeft tot mij gesproken: » Ik ben Frankrijks beschermgeest . . . In uwe aderen vloeit koninklijk bloed; maar alvorens het oppergezag, dat de partijen elkander in Frankrijk betwisten, te komen aanvaarden, moet gij den eeuwigen Opperheer aller dingen, God zelven, gaan aanschouwen. Sterf dus! . . . Laat de golven der Seine uw ligchaam verzwelgen, dan zult gij in het leven terugkeeren. . . . Ik heb gezegd." En hiermede is de engel verdwenen. Ik vervul wat hij verlangd heeft . . maar ik laat dit geschrift achter tegen het geval, dat de hemelbode mij mogt bedrogen hebben. . . . Ik verzoek den procureur der republiek hem dan in regten te willen vervolgen.

De aanstaande Koning van Frankrijk.

De Gazette merkt aan, gelijk bovenstaande brief genoeg bewijst, dat de ongelukkige jongman door krankzinnigheid aangetast moet geweest zijn. Zou hij niet ook een slagtoffer kunnen wezen van den toestand, waarin al het staatkundig getwist en geschrijf de gemoederen gebragt heeft?

Nadat de Engelschen de Franschen uit Egypte verdreven hadden, schonk de Sultan hun eene obelisk, de naald van Cleopatra genaamd, die echter tot nu toe door de regering niet werd gereclameerd en wel om de moeite en kosten van het transport. Tot het overbrengen en oprigten der obelisk van Luxor, die thans de Place de la Concorde te Parijs versiert, had men zes jaren noodig.—Er werden drie maanden vereischt om haar van den tempel van Luxor naar den Nijl te voeren, en toen de inscheping onder ontelbare moeijelijkheden had plaats gehad, op een opzettelijk daartoe ingerigt schip, en de obelisk gelukkig te Cherbourg was aangeland, waren er nog volle vier maanden noodig om haar naar Parijs te vervoeren, alwaar zij eerst, nadat al de noodige toebereidselen daartoe gemaakt waren, drie jaren later werd opgerigt. De Engelschen willen thans hunne obelisk als eene trophee hunner overwinning, uit Egypte overbrengen om haar te Londen op te rigten en de overste Lloyd, een der bekwaamste Engelsche ingenieurs, heeft voorgesteld, haar op eene soort van vlot, uit gutta percha vervaardigd, te vervoeren. Op grond van proefnemingen heeft hij berekend, dat 170 voeten van cilinders dezer stof, welke eenen diameter hebben van 6 duim, drijvende een ton gewigts dragen. Hij raamt het gewigt der obelisk op 350 tonnen, (in water 170 tonnen), welke door 30,000 van zulke gutta percha-cilinders zouden gedragen worden.

Hij wil nu de geheele obelisk bekleeden met zulke buizen ter lengte van 72 — 12 voeten, en wel iedere zijde met 104 tot 105. In 10 voeten water zou de massa drijven en gemakkelijk te besturen zijn, terwijl zij zonder moeite door een stoomschip op sleeptouw zou kunnen genomen worden. Zelfs zou men een roer op het vlot kunnen aanbrengen. Hij zou 28 tonnen gutta percha, voor deze aan de einden luchtdigt gesloten buizen noodig hebben en de gutta-percha maatschappij heeft aangeboden de geheele hoeveelheid tegen den 15n October te leveren, en wel tegen eene schadevergoeding van 2295 pond sterling; daar zij de materialen later weder gebruiken kan. De overste Lloyd wil de technische leiding geheel op zich nemen, die volgens zijn gevoelen weinig zwarigheid zal opleveren, en het is te verwachten, dat de regering aan dit plan uitvoering zal geven.

Een reiziger van een handelshuis te Orleans, die dikwerf de stad Parijs bezocht en steeds zijn intrek in hetzelfde logement nam, was onlangs weder aldaar aangekomen. Edmond D., dus heette die reiziger, was bekend om zijn onderhoudend vertellen en altijd had hij aardige en vreeselijke ontmoetingen gehad die hij op eene hem eigene wijze wist mede te deelen. Ditmaal was de heer D. treuriger gestemd dan gewoonlijk, en na den maaltijd noodigde hij eenige vrienden uit, bij hem op de kamer eene kop koffij te komen drinken: gretig werd daarvan gebruik gemaakt, met het uitzigt op het eene of andere verhaal. Op het bed, waarbij Edmond gezeten was, zag men een paar pistolen liggen, men verwonderde zich daarover niet, te meer daar de reiziger zeide, die noodig te hebben om het einde der geschiedenis wel te doen begrijpen, meermalen toch gebruikte hij voorwerpen om zijne vertellingen levendiger voor te stellen. Hij begon dan nu met het verhaal der liefdesgeschiedenis van een jong mensch met een jeugdig meisje, die elkander met de duurste eeden eeuwig trouw hadden gezworen. Eens was de jongeling verpligt wegens zijne zaken eene langdurige reis te ondernemen; bij zijne terugkomst wilde hij naar haar toesnellen welke alles voor hem was, doch hij moest hooren, dat zij den dag te voren, op aandrang harer ouders, met een rijken koopman gehuwd was. » De jonge mensch nam terstond een vreesselijk besluit, kocht een paar pistolen zoo als deze," voer de verteller voort, terwijl hij in iedere hand een der bij hem liggende nam; » daarop verzamelde hij zijne vrienden bij zich in zijne kamer, liet hun de pistolen zien en vroeg hun oordeel over den aankoop, vervolgens plaatste hij er een voor het hoofd, zoo als ik thans doe, als het ware schertsend zeggende, dat het een vermaak zou zijn zich met zulke fraaije pistolen voor het hoofd te schieten. Op hetzelfde oogenblik knalde een schot. Bij deze laatste woorden schoot Edmond D zich werkelijk voor het hoofd en stortte dood voor de voeten zijner vrienden, die nu begrepen dat de ongelukkige zijne eigene geschiedenis verhaald had.

De klagten over melkvervalsching in Londen, doen zich weder luide hooren, en de schadelijke bestanddeelen van het vocht dat men voor melk laat doorgaan, wordt als mede-oorzaak beschouwd der vele soorten van kinderziekte die in Londen heerschen. De sterfte van kinderen onder de vijf jaren, beloopt in groote steden ongeveer de helft. Wanneer men nagaat dat Londen zooveel melk behoeft als noodig zou zijn, om een schip van vier en zeventig stukken vlot te maken, dan laat het zich hooren, dat er veel geknoeid wordt. Sommige beweren, dat het voor melk verkocht vocht met kalk, Pruisisch blaauw en kalfshersenen vermengd wordt. Maar behalve dat, is de zuivere melk, in Londen gewonnen, toch slecht. Er zijn eene menigte stallen waar de koeijen nooit het daglicht genieten, maar altijd bij gazlicht staan, en versche lucht missen, daar eene opening van omstreeks een halven vierkanten voet in den muur wel geheel onvoldoende zal zijn. Dat men zich met slechte melk vergenoegen moet, is te onaangenamer, omdat men voor zeer matige vracht, een stuiver per gallon, voor den afstand van eene Engelsche mijl langs den spoorweg zeer goede melk zou kunnen aanvoeren uit Lincolnshire, Buckinghamshire en andere omstreken.

Hoogst belangrijk en zelfs zeer gevaarlijk is Frankrijks toestand. Als een prins, die den naam van Napoleon draagt, de dwingelandij der menigte schijnt te huldigen, dan mag men toch wel bezorgd zijn voor de toekomst; immers van alle dwingelandij is die der menigte de gevaarlijkste en onverdragelijkste, wijl zij anoniem, persoonlijk en onverantwoordelijk is, en omdat hare kwelling en verdrukking zich polyp's wijze over het geheele land, in alle bijzondere betrekkingen uitstrekt en overal, dagelijks, ja elk oogenblik, de overwonnen minderheid hare nederlaag moet hooren en ondervinden.

Als de hoofdelijke meerderheid onbepaald heerscht, verdeelt de natie zich in twee vijandelijke legers; de minderheid wordt niet alleen overstemt; maar ook vervolgd en dat niet alleen op eenig bepaald terrein des levens, maar overal, in de politiek, in de armee, in het burgerlijk bestuur, in de pers, in elke stad, in elk dorp, in handels-betrekkingen, in de familien.

Zij vindt geen plaats om haar hoofd ter ruste te leggen. Een eenige, geweldige stroom gaat alle vier of alle drie jaar met eene verschrikkelijke vaart over het land en verslindt alles wat niet met haar zwemt.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Antonie en Eugenie, kapt. C. Meijer, adres bij F. Emanuels. Sluit HEDEN.

Wilhelmina, kapt. J. N. Klint, adres bij C. J. Leijsner.— Sluit HEDEN.

Elisabeth, kapt. H. J. Hubert, adres bij Gisius en Co.— Vertrekt 15 dezer.

Eliza, kapt. D. H. Dirks, adres bij M. D. Huidekoper.

Adolf Frederik, kapt. J. van der Plas qq. adres bij Gisius en Co.

Anna Maria, kapt. H. P. H. Muntendam, adres bij Gisius en Co.

ADVERTENTIEN.

Societeit: *De Harmonie.*

Algemeene Vergadering op *HEDEN AVOND* ten 7½ ure, *ter behandeling van huishoudelijke Werkzaamheden.*

De HH. Leden worden dringend verzocht deze Vergadering bij te wonen.
(157)

Italiaansche Opera.

De *ITALIAANSCHE OPERISTEN* onder directie van den Heer STEFANO BUSATTI, zullen de eer hebben, voor hunne eerste Voorstelling op

Woensdag, den 7 Januarij 1852,

in het Gebouw van het Tooneel-Genootschap *THALIA*, ten tooneele te voeren:

I MONTECCHI ed I CAPULETI,

OSSIA

GIULIETTA e ROMEO,

Groot Opera in 3 bedrijven,
Muzijk van Bellini. (158)

Let op den voornaam!

De ondergeteekende geeft kennis aan zijne geachte begunstigers dat hij thans nog woonachtig is aan den *Waterkant*, naast de WelEdele Heeren MESQUITA, LA PARRA & Co.

Paramaribo, den 5 Januarij 1852.

J. M. POLAK,
Mr. *Zadel-, Tuig-* en *Koffermaker.*
(160)

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.